

Midlertidig Bestemmelse.

De nu ansatte Konsuler, ved hvis Udnævnelse der ikke er taget Forbehold om, at de ville have at underkaste sig fremtidige Medsættelser i Konsulatsafgifterne, erholde, saalænge de forblive i deres nuværende Embeder, ved Aarets Udløb godtgjort af Statskassen, hvad den efter denne Lovs Strafftræden oppebaarne Konsulatsafgift, derunder iberegnet Gebyr efter Taxten, har været ringere end Gjennemsnitsbeløbet af de ved det paagjældende Konsulat i de sidste 5 Aar oppebaarne Konsulatsafgifter.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det Truf, der i de senere Aar har hvilet paa Skibsfart og Handel, har fremkaldt hyppige Klager over de Afgifter, som bæres af den danske Skibsfart, og saaledes ogsaa over Konsulatsafgiften. For, saavidt muligt, at imødekomme Handelsstandens Ønsker i denne Henseende og da det desuden er blevet nødvendigt, efter at to danske Dampskibsselskaber have etableret faste Farter over Atlanterhavet og langs Middelhavskysten, at udvide Loven af 1ste Februar 1867 til ligeledes at komme til Anvendelse i Havne paa den anden Side af Kap Finsterre, har Regjeringen ikke villet tøve med at foretage en Revision af Bestemmelserne om Konsulatsafgifterne. Det ledende Princip ved denne Revision har været at sikkre den danske Skibsfart en ligesaa gunstig Stilling med Hensyn til dette Punkt, som den svenske Skibsfart indtager, dels fordi det netop er gjort gjældende fra Handelsstandens Side, at de høiere danske Konsulatsafgifter gjorde det vanskeligt for vor Skibsfart at konkurrere med vore Nabolandes og navnlig Sverig-Norges, dels ogsaa fordi den danske Skibsfart vel tør antages at kunne trives under de samme Vilkaar, under hvilke den svenske har kunnet udvikle sig til en mange Gange betydeligere Størrelse, og under hvilke den gennemgaar den nuværende Krise uden at der, saavidt vides, reises nogen Klage i Sverig-Norge over Konsulatsafgifternes Byrde.

ad § 1.

I denne Paragrafs første alinea foreslaas den nuværende Konsulatsafgift nedsat fra $6\frac{1}{4}$ til 5 Dre pr. Ton for Ladning og ligesaa meget for Losning; naar begge Operationer foretages, bliver altsaa Afgiften 10 Dre pr. Ton istedetfor $12\frac{1}{2}$. Den svenske Konsulatsafgift er ansat til $6,35$ Dre

pr. Ton, hvad enten Skibet baade løsser og lader, eller det kun løsser eller lader. Funder baade Losning og Ladning Sted, bliver altsaa i Principet det danske Gebyr $3,65$ Dre høiere; foretages kun den ene Operation, er det derimod $1,35$ Dre lavere end det svenske. Men denne tilhneladende Fordel for det svenske Skib ophæves ganske ved følgende Omstændigheder:

1. Den danske Skibsmaalning følger den saakaldte Danube Rule, medens den svenske har antaget German Rule. For Seilskibe er der ingen Forskjel mellem disse 2 Systemer, men for Dampskibe medfører det første en mindre beregnet Tonnage end det sidste, saaledes at Differencen efter Skibets forskellige Bygningsmaade varierer mellem 5 pCt. og 20 pCt. Naar man altsaa i Gjennemsnit regner Differencen til 10 pCt., bliver Resultatet, at et Dampskib, der efter svensk Maaling har 100 Tons, efter dansk kun regnes for 90 Tons, og at det samme Skib selvfølgelig efter svenske Konsulatbestemmelser betaler $100 \times 6,35$ Dre = 6 Kr. 35 Dre, hvad enten det baade løsser og lader eller kun løsser eller lader, medens det efter danske Bestemmelser vil komme til at betale 90×10 Dre = 9 Kr., hvis det foretager begge Operationer, og 90×5 Dre = 4 Kr. 50 Dre, hvis det kun foretager den ene. For alle Dampskibe, hvad enten de gaa i fast Fart eller i almindelig Fragtfart, bliver det danske Gebyr altsaa reduceret til resp. 9 eller $4\frac{1}{2}$ mod det svensk-norske $6,35$.

2. Efter Udkastets § 1 alinea 2 Nr. 1 betaler et Skib, naar det anløber Mellemhavn for at komplettere sin Ladning eller for at losse nogen Del deraf, ingen Konsulatsafgift, hvis hverken det i denne Havn indlade eller det der udløstede Gods overstiger $\frac{1}{10}$ af Skibets Drægtighed; er dette derimod Tilfældet enten for den ene eller